

P7_TA(2011)0114

Udarbejdelse af budgettet for 2012

Europa-Parlamentets beslutning af 24. marts 2011 om generelle retningslinjer for udarbejdelse af budgettet for 2012 (2011/2042(BUD))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til EUF-traktatens artikel 313 og artikel 314,
- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning¹,
- der henviser til sin beslutning af 17. februar 2011 om Europa 2020²,
- der henviser til sin beslutning af 15. december 2010 om Kommissionens meddelelse om Kommissionens arbejdsprogram for 2011³,
- der henviser til sin beslutning af 20. oktober 2010 om den finansielle, økonomiske og sociale krise: henstillinger vedrørende foranstaltninger og initiativer, der bør træffes (midtvejsbetænkning)⁴,
- der henviser til sin beslutning af 16. juni 2010 om økonomisk governance⁵,
- der henviser til Kommissionens opdaterede finansielle programmering for perioden 2007-2013, jf. punkt 46 i den ovennævnte interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006,
- der henviser til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2011,
- der henviser til Rådets konklusioner af 15. februar 2011 om budgetretningslinjerne for 2012,
- der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A7-0058/2011),

Budgettet for 2012 forhandles som led i en forbedret økonomisk styring i EU, mekanismerne i det europæiske halvår og Europa 2020-målsætningerne om at fremme vækst og beskæftigelse

1. er af den opfattelse, at Europa 2020-strategien bør bidrage til Europas genopretning efter krisen og til at komme stærkere ud af denne gennem intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst baseret på de fem overordnede EU-mål, nemlig fremme af beskæftigelsen, forbedring af vilkårene for og offentlige udgifter til innovation, forskning og udvikling, gennemførelse af målene for klimaændringer og energi, højere uddannelsesniveauer samt

¹ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

² Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0068.

³ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0481.

⁴ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0376.

⁵ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0224.

fremme af social integration, især ved at mindske fattigdom; minder om, at medlemsstaterne fuldt ud har tilsluttet sig disse fem mål;

2. påpeger, at der skal sikres en vis sammenhæng mellem gennemførelsen af disse mål og de midler, der afsættes hertil på europæisk og nationalt plan; insisterer på, at EU's budgetpolitik skal være i overensstemmelse med dette princip; er af den opfattelse, at det europæiske halvår, der er en ny mekanisme for bedre økonomisk styring i EU, bør give mulighed for at drøfte, hvordan man bedst opnår de fem overordnede mål;
3. er af den faste overbevisning, at det europæiske halvår bør sigte mod en bedre koordinering af og sammenhæng mellem de nationale og europæiske økonomiske politikker og budgetpolitikker; er af den opfattelse, at opmærksomheden bør rettes mod forbedring af synergierne mellem de europæiske og nationale offentlige investeringer for nemmere at kunne opnå EU's overordnede politiske målsætninger; bemærker de grundlæggende forskelle mellem EU-budgettets struktur og de nationale budgetters struktur; mener dog, at EU's og medlemsstaternes samlede offentlige udgifter til fælles politiske mål skal fastlægges så hurtigt som muligt;
4. anerkender Rådets bekymring over økonomiske og budgetmæssige begrænsninger på nationalt plan, men minder først og fremmest om, at EU-budgettet i henhold til bestemmelser i traktaten ikke kan køre med offentlige underskud; minder om, at det akkumulerede offentlige underskud i EU i 2009 i alt beløb sig til 801 milliarder EUR, og at EU-budgettet repræsenterer 2 % af de samlede offentlige udgifter i EU;
5. mener dog, at den vanskelige økonomiske situation i hele Unionen gør det mere relevant end nogensinde at sikre en behørig gennemførelse af EU-budgettet, kvalitet af udgifterne og en optimal anvendelse af eksisterende fællesskabsmidler; foreslår, at der foretages en grundig gennemgang af de budgetposter, som traditionelt set ikke har udvist store resultater, eller hvor der er opstået problemer i forbindelse med gennemførelsen;
6. er af den opfattelse, at EU-budgettet skaber merværdi for de nationale offentlige budgetter ved at iværksætte, støtte og supplere investeringer i de politikområder, der står centralt i Europa 2020; mener endvidere, at EU-budgettet spiller en central rolle, når det drejer sig om at hjælpe EU med at komme ud af den aktuelle økonomiske og finansielle krise i kraft af budgettets evne til at fungere som katalysator for investeringer, vækst og beskæftigelse i Europa; er af den opfattelse, at EU-budgettet i det mindste kan afbøde virkningerne af de nuværende restriktive nationale budgetpolitikker og samtidig støtte de nationale regeringers bestræbelser; understreger ligeledes, at en nedsættelse af niveauet for EU-budgettet i betragtning af dets karakter af omfordelingsmekanisme kan skade den europæiske solidaritet og have en negativ indvirkning på den økonomiske udvikling i flere medlemsstater; mener, at en fremgangsmåde, der kun udpeger nettobidragssydere og nettomodtagere, ikke tager tilstrækkelig hensyn til de afsmittende virkninger på tværs af EU-landene og derfor undergraver EU's fælles politiske målsætninger;
7. minder om, at der er behov for mange fremtidsrettede investeringer, hvis Europa 2020-strategiens syv flagskibsinitiativer skal gennemføres, som Kommissionen anslår til ikke mindre end 1.800 mia. EUR frem til 2020 i sin meddelelse "Gennemgang af EU's budget" (KOM(2010)0700); understreger, at hovedformålet med Europa 2020-strategien, nemlig at skabe job og beskæftigelse af høj kvalitet for alle europæere, kun kan opnås, hvis der øjeblikkeligt foretages investeringer i uddannelse, fremme af et videnssamfund, forskning

og udvikling, innovation, SMV og grønne og nye teknologier, og disse ikke udskydes yderligere; tilskynder til et fornyet politisk kompromis, der kombinerer reduktion af de offentlige udgifter og den offentlige gæld med fremme af sådanne investeringer; giver udtryk for sin vilje til at undersøge mulighederne for at udvide de eksisterende instrumenter, der fremmer synergien mellem EU-budgettet og EIB's aktiviteter, for at støtte langsigtede investeringer og med henblik på at forstærke EU-budgettets virkning og bidrage til EU's reaktion på den økonomiske krise; glæder sig desuden over Kommissionens offentlige høringer om Europa 2020-initiativet med projektobligationer;

8. er derfor modstander af forsøg på begrænsninger eller nedskæringer af budgetbevillinger, der er forbundet med gennemførelsen af Europa 2020-strategiens overordnede mål og syv flagskibsinitiativer; bemærker, at sådanne forsøg ville virke stik mod hensigten og efter al sandsynlighed betyde, at Europa 2020 mislykkes ligesom Lissabonstrategien; er af den opfattelse, at man kun kan have tillid til Europa 2020-strategien, hvis der afsættes tilstrækkelige midler hertil, og minder om, at Europa-Parlamentet gentagne gange har påpeget denne alvorlige politiske bekymring; opfordrer på ny kraftigt Kommissionen til at præcisere den budgetmæssige dimension af flagskibsinitiativerne og underrette Parlamentet om de budgetmidler, der er nødvendige for gennemførelsen af Europa 2020-strategien;
9. fremhæver, at budgetforanstaltninger ikke er den eneste faktor for at nå målene i Europa 2020-strategien, men at indsatsen i budgettet skal følges op af konkrete forslag til forenkling for at skabe den nødvendige situation for at nå vore mål inden for beskæftigelse, forskning og innovation, herunder grønne teknologier og energiteknologier; er ligeledes overbevist om, at opnåelsen af Europa 2020-målene, herunder skabelse af nye grønne job, ikke alene er et spørgsmål om budgetforhøjelser, men også om en kvalificeret omarbejdelse af eksisterende EU-politikker, herunder den fælles landbrugspolitik, idet der tages behørigt hensyn til bæredygtighedskriterier;
10. er desuden af den opfattelse, at budgetbevillingerne for 2012, herunder på områder, der ikke er direkte knyttet til opfyldelsen af Europa 2020-strategien, skal holdes på et passende niveau for at sikre videreførelsen af EU's politikker og opnåelsen af EU's målsætninger lang tid efter den aktuelle økonomiske krise;
11. opfordrer til bedre sammenhæng mellem EU's eksterne og interne politikker i betragtning af den globale udviklings betydelige indvirkning på EU's økonomiske, naturlige og industrielle miljø, konkurrenceevne og beskæftigelse; understreger derfor behovet for at udstyre EU med de nødvendige finansielle midler til at kunne reagere hensigtsmæssigt på de stigende globale udfordringer og til effektivt at forsvare og fremme sine fælles interesser og kerneværdier – som f.eks. menneskerettigheder, demokrati, retsstaten, de grundlæggende frihedsrettigheder og miljøbeskyttelse; minder om, at moderate yderligere udgifter på EU-plan ofte gør det muligt at opnå forholdsvis større besparelser på nationalt plan;
12. mener, at EU har en vigtig rolle at spille i at bistå de arabiske lande i denne historiske periode og støtte dem finansielt i disse landes demokratiske ændringer og deres økonomiske og sociale omstilling; glæder sig i denne sammenhæng over Kommissionens meddelelse "Et partnerskab for demokrati og fælles velstand med det sydlige Middelhavsområde" (KOM(2011)0200));

13. beklager manglen på nogen som helst parlamentarisk dimension i det første europæiske halvår på trods af den rolle, som Europa-Parlamentet og de 27 nationale parlamenter spiller i deres respektive budgetprocedurer; er imidlertid af den faste overbevisning, at en stærkere parlamentarisk inddragelse i høj grad ville øge den demokratiske karakter og åbenheden i en sådan procedure; støtter Budgetudvalgets initiativ til i første omgang at tilrettelægge et møde med de nationale parlamenter med henblik på at drøfte hovedlinjerne i medlemsstaternes og EU's budgetter for 2012;
14. glæder sig over de ungarske og polske formandskabers offentlige tilsagn om at indgå i en åben og konstruktiv dialog med Europa-Parlamentet om budgetspørgsmål i 2011; gentager sin vilje til at arbejde tæt sammen med Rådet og Kommissionen under fuld overholdelse af bestemmelserne i Lissabontraktaten; forventer, at der bliver taget fuldt hensyn til nærværende retningslinjer i budgetproceduren for 2012;

Bæredygtighed og ansvarlighed som de vigtigste elementer i EU-budgettet for 2012

15. bemærker, at der i den flerårige finansielle ramme (FFR) for 2007-2013 er fastlagt et overordnet niveau for forpligtelsesbevillinger (FB) på 147,55 milliarder EUR og et overordnet loft for betalingsbevillinger (BB) på 141,36 milliarder EUR for 2012; minder om, at disse beløb i alle tilfælde er betydeligt lavere (omtrent 25 milliarder EUR med hensyn til FB og omtrent 22 milliarder EUR med hensyn til BB) end det loft, der er fastsat i den gældende afgørelse om egne indtægter;
16. understreger, at den finansielle programmering, som Kommissionen fremlagde den 31. januar 2011, er en vejledende referenceramme for forpligtelsesbevillinger for hver enkelt af de eksisterende EU-programmer og -aktiviteter; noterer sig, at det samlede niveau for forpligtelsesbevillinger kan fastlægges til 147,88 milliarder EUR;
17. understreger, at disse beløb repræsenterer en årlig opdeling af de samlede flerårige beløb, som både Parlamentet og Rådet godkendte, da disse programmer og aktiviteter blev vedtaget; understreger, at de planlagte årlige beløb repræsenterer bevillinger, der gør det muligt at opfylde EU's målsætninger og prioriteter, især i forbindelse med Europa 2020; erkender dog, at der kan blive tale om et vist råderum under nogle af FFR's udgiftsområder i betragtning af den meget foreløbige karakter af de vejledende beløb (navnlig under udgiftsområde 2), som Kommissionen har fremlagt på dette tidspunkt af året;
18. påpeger, at 2012-budgettet er det sjette ud af syv under den nuværende FFR; mener, at de to budgetmyndigheder derfor nu har et klarere blik for, hvilke mangler og positive udviklingsmuligheder der er forbundet med de igangværende flerårige programmer; bemærker, at midtvejsrevisionerne af de fleste programmer, der er vedtaget ved den fælles beslutningsprocedure, allerede er blevet foretaget, og opfordrer Kommissionen til at forelægge de budgetmæssige følger af dette; understreger i denne forbindelse, at Europa-Parlamentet, hvis det skulle blive nødvendigt for at støtte og forbedre EU's politiske prioriteter samt for at behandle nye politiske behov, er fast besluttet på i tæt samarbejde med sine fagudvalg fuld ud at gøre brug af bl.a. punkt 37 i den interinstitutionelle aftale (der tillader en lovgivningsmæssig fleksibilitet på 5 %);
19. fremhæver det forhold, at man ved at efterlade tilstrækkelige margener under alle udgiftsområder i FFR ikke har fundet den eneste løsning til imødegåelse af uforudsete

omstændigheder; påpeger den tilbagevendende underfinansiering af visse udgiftsområder i FFR, navnlig udgiftsområde 1a, 3b og 4, i forhold til behovene og EU's politiske prioriteter, som er godkendt af medlemsstaterne; mener, at den tilgang, der præger Rådets budgetretningslinjer for 2012, ikke afspejler et langsigtet perspektiv, og kan bringe de igangværende aktiviteter og programmer i fare, hvis der opstår uforudsete hændelser eller nye politiske prioriteter; understreger, at de nylige begivenheder i flere nordafrikanske lande allerede peger i denne retning, og anmoder Kommissionen om at vurdere, hvordan EU's eksisterende finansielle instrumenter kan anvendes til støtte for demokratibestræbelserne;

20. mener derimod, at de forskellige fleksibilitetsmekanismer, der er fastlagt i den interinstitutionelle aftale (såsom flytning af udgifter mellem udgiftsområder eller mobilisering af fleksibilitetsinstrumentet) er redskaber, som fuldt ud skal udnyttes; minder om, at disse mekanismer er blevet anvendt hvert år siden 2007 som svar på forskellige opståede udfordringer; forventer, at Rådet vil samarbejde fuldt for at anvende dem og fra et tidligt tidspunkt deltage i drøftelserne for at undgå uforholdsmæssigt lange og vanskelige forhandlinger om mobiliseringen heraf;
21. understreger i denne forbindelse, at man for at holde forpligtelsesbevillingerne under streng kontrol ikke alene er nødt til at gennemføre betydelige omrokeringer og omprioriteringer, men også foretage en fælles udpegning af eventuelle negative prioriteringer og besparelser i institutionerne; opfordrer indtrængende sine fagudvalg til at gå stærkt ind i processen med at fastsætte klare politiske prioriteringer på alle EU's politikområder; fremhæver dog, at der i denne henseende er behov for større budgetmæssig fleksibilitet, og at det kan blive nødvendigt med en revision af FFR (f.eks. udligning mellem udgiftsområder i den nuværende FFR) for at sikre Unionens evne til at fungere effektivt ikke kun med hensyn til håndteringen af de nye udfordringer, men også med henblik på at lette beslutningstagningen i institutionerne for at tilpasse de budgetmæssige ressourcer til de omstændigheder og prioriteringer, der er under udvikling; understreger, at denne proces skal være fuldt gennemsigtig;
22. understreger, at styrkelsen af en række politikområder og de nye beføjelser på EU-plan efter Lissabontraktatens ikrafttrædelse logisk set burde indebære en øget finansiell kapacitet for EU, hvilket næppe var tilfældet i 2011, der var det første år efter ikrafttrædelsen; minder Rådet og Kommissionen om den politiske erklæring, der er knyttet som bilag til 2011-budgettet, hvormed Kommissionen forpligter sig til at overveje, hvordan Lissabontraktatens prioriteringsområder kan styrkes, og grundigt vurdere behovene, når den udarbejder sit udkast til budgettet for 2012; forventer, at Kommissionen følger op herpå, f.eks. ved at fremsætte forslag om at forvandle vellykkede Lissabonrelaterede pilotprojekter eller forberedende foranstaltninger til flerårige programmer;
23. anser Kommissionens tilgang til fastsættelse af tilskuddene til de decentraliserede EU-agenturer fra EU-budgettet for at være pålidelig og give de rette incitamenter; understreger, at EU-agenturernes budgetbevillinger absolut ikke er begrænset til administrative udgifter, men derimod bidrager til opnåelse af Europa 2020-målene og EU's mål i almindelighed, som den lovgivende myndighed har vedtaget; gentager behovet for nøje at undersøge anmodninger om nye stillinger i forbindelse med nye opgaver, som agenturerne får pålagt; understreger dog betydningen af tilstrækkelige midler til agenturerne, der får stadig flere opgaver, således at de ikke hindres i at levere resultater;

opfordrer til en særlig tilgang med hensyn til ansættelse af specialiserede videnskabeligt ansatte med professionel erfaring, navnlig når disse stillinger udelukkende finansieres ved hjælp af gebyrer og dermed er budgetneutrale for EU-budgettet; støtter det arbejde, der udføres af den interinstitutionelle arbejdsgruppe om agenturernes fremtid, som blev oprettet tidligt i 2009, og ser frem til dens konklusioner, især angående ovennævnte spørgsmål;

Omfanget af betalinger, uindfrie forpligtelser og finansiering af EU-budgettet

24. bemærker, at omfanget af betalinger i 2012 vil følge direkte af de foregående års retlige og politiske forpligtelser; mener, at der kan forventes en forhøjelse i forhold til 2011-budgettet og i overensstemmelse med den overordnede profil af betalingerne i programmeringsperioden 2007-2013 (jf. tabellerne i bilaget);
25. understreger det presserende behov for at behandle spørgsmålet om det stigende omfang af uindfrie forpligtelser ved udgangen af 2010 (194 milliarder EUR, jf. tabellen i bilaget); beklager den holdning, som Rådet har indtaget ved at fastsætte niveauet for betalinger på forhånd uden at tage hensyn til en præcis vurdering af de faktiske behov; påpeger, at omfanget af uindfrie forpligtelser er særlig højt under udgiftsområde 1b; anser ikke Rådets forslag om at nedskære EU's budgetforpligtelser med henblik på at reducere omfanget af uindfrie forpligtelser for en bæredygtig løsning, eftersom dette ville skade opfyldelsen af tidligere aftalte EU-målsætninger og -prioriteringer; understreger i denne forbindelse Rådets forpligtelse i den fælles erklæring med Parlamentet om muligheden for at klare nye behov for betalinger i 2011 ved hjælp af et ændringsbudget;
26. påpeger, at et vist omfang af uindfrie forpligtelser er uundgåeligt, når der gennemføres flerårige programmer, og at eksistensen af uindfrie forpligtelser i sagens natur kræver, at der foretages tilsvarende betalinger; anmoder derfor om, at der fastholdes et rimeligt forhold mellem forpligtelser og betalinger, og vil gøre sit yderste under hele budgetproceduren for at reducere uoverensstemmelserne mellem forpligtelses- og betalingsbevillinger;
27. deler Rådets opfattelse af, at realistiske budgetforslag bør fremmes; opfordrer Kommissionen til at sikre, at dets budgetforslag er baseret på dette princip; bemærker imidlertid, at tidligere tiders bevillingsudnyttelse, som er blevet bedre i de seneste år, i visse tilfælde ikke nødvendigvis er en særlig præcis indikator for behovene i 2012, eftersom gennemførelsen af nogle programmer kan komme til at gå hurtigere i 2012, og betalingsbehovet vil komme til at stige tilsvarende; tilslutter sig Rådets opfordring til medlemsstaterne om at levere bedre overslag over den fremtidige bevillingsudnyttelse, især med henblik på at undgå underudnyttelse, og mener, at medlemsstaterne må yde den største indsats med henblik herpå, eftersom omfanget af Kommissionens budgetforslag hovedsagelig fastlægges på grundlag af deres overslag (især under udgiftsområde 2) og deres gennemførelseskapacitet; minder om, at medlemsstaterne sammen med Kommissionen forvalter mere end 80 % af EU-midlerne; minder medlemsstaterne om deres retlige ansvar for at fastlægge og håndhæve de finansielle regler, som gælder for modtagere af EU-støtte;
28. påpeger, at beskyttelsen af de finansielle interesser efter Lissabontraktatens ikrafttrædelse også er medlemsstaternes ansvar, understreger, at Den Europæiske Revisionsrets

resultater har vist, at forvaltnings- og kontrolsystemerne i nogle af medlemsstaterne ikke er fuldt effektive; minder endvidere om, at inddrivelserne for uretmæssigt udbetalte midler fra strukturfondene, der beløber sig til milliarder af euro, endnu ikke er blevet tilbagebetalt; konstaterer, at ifølge den nuværende årlige rapport fra GD REGIO kan medlemsstaternes udgifter ikke erklæres for lovlige og formelt rigtige, fordi visse medlemsstaterne ikke overholder deres forpligtelse til at indsende deres rapporter til tiden; påpeger, at Parlamentet på grund af medlemsstaternes vedvarende utilstrækkelige finansiering af EU-budgettet kan blive nødt til at udpege negative prioriteringer blandt EU-projekterne og derefter nedskære budgetterne hertil;

29. er bevidst om, at omfanget af betalinger, der gennemføres i et år, undertiden medfører et betydeligt "overskud" i forhold til de betalinger, der oprindeligt blev aftalt med budgetmyndigheden, hvilket betyder at medlemsstaternes nationale bidrag til EU-budgettet derfor nedskæres tilsvarende, og deres budgetstillinger forbedres; anser ikke Rådets bekymringer med hensyn til omfanget af og tidspunktet for denne "tilbagebetaling" for relevant i forbindelse med behandlingen af det følsomme politiske spørgsmål om finansiering af EU-budgettet; mener snarere, at uudnyttede betalinger i et givet år "n" bør fremføres til det efterfølgende regnskabsår ("n+1") i stedet for at blive trukket fra beregningen af medlemsstaternes nationale bidrag; opfordrer derfor indtrængende Kommissionen til at fremsætte ambitiøse forslag om etablering af nye egne indtægter med henblik på fuldt ud at forsyne EU med reelle og selvstændige finansielle ressourcer; insisterer desuden på, at alle nye egne indtægter baseres på en omfattende konsekvensanalyse og udformes på måder, der styrker EU's konkurrenceevne og økonomiske vækst; anmoder Rådet om at deltage på en konstruktiv måde i drøftelserne om rimelige egne indtægter for EU;

Administrationsudgifter under Sektion III i EU-budgettet

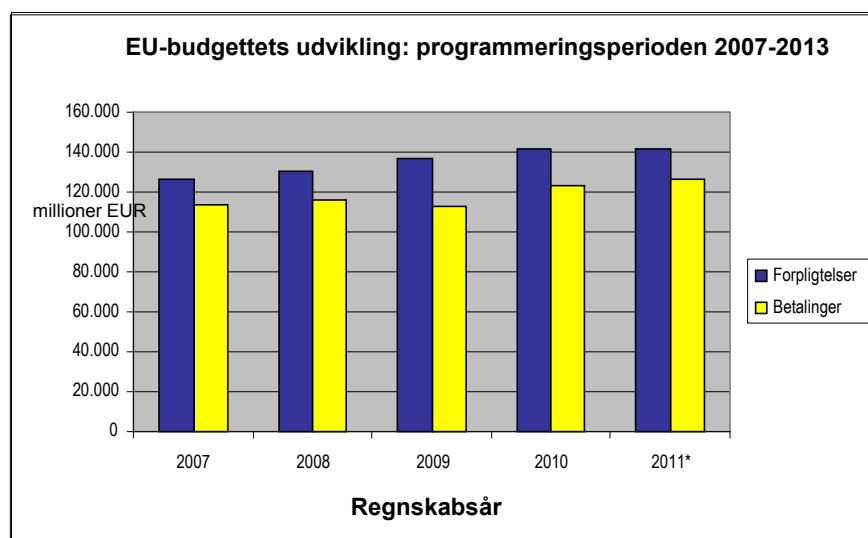
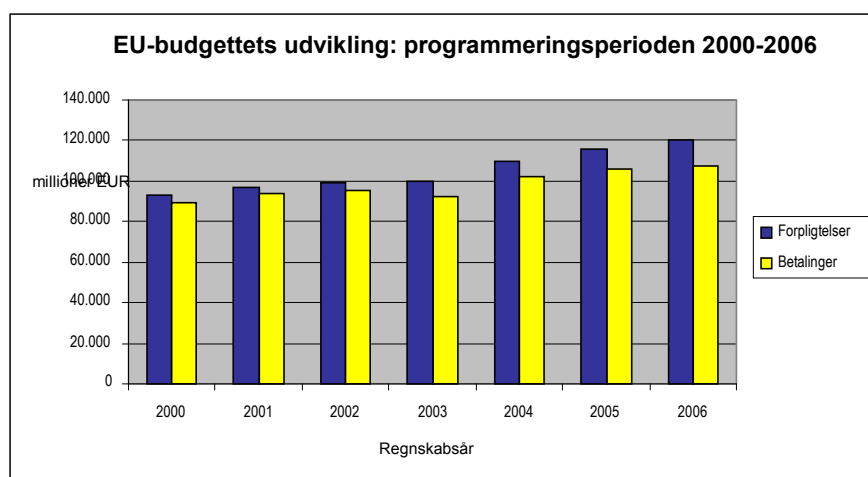
30. tager behørigt hensyn til skrivelsen af 3. februar 2011 fra kommissæren for finansiell programmering og budget, som bekræfter Kommissionens forpligtelse om ikke at forøge personaleantallet samt dens bestræbelser på at begrænse den nominelle forhøjelse (i forhold til 2011) af administrationsbevillingerne under udgiftsområde 5; er imidlertid bevidst om, at denne udvikling ikke nødvendigvis er holdbar på sigt, efterhånden som EU's kompetenceområder udvides, og den kan have en negativ indvirkning på en hurtig og effektiv gennemførelse af EU's aktiviteter;
31. opfordrer Kommissionen til at overveje den langsigtede virkning af sin eksternaliseringspolitik og sin fremgangsmåde med ansættelse af et stigende antal kontraktansatte for kvaliteten og selvstændigheden af EU-forvaltningen; understreger, at selv om det skaber besparelser i løn- og pensionsomkostninger, medfører det en situation, hvor en stigende andel af det personale, der er ansat i Kommissionen, ikke opføres på stillingsfortegnelsen; minder om, at pensions- og lønniveauerne er fastsat af juridisk bindende aftaler, som Kommissionen er pålagt at overholde i deres helhed;
32. fremhæver det forhold, at visse specifikke administrationsudgifter (herunder forvaltningsorganernes) i forbindelse med flerårige programmer er medtaget i programmernes samlede finansielle ramme sammen med de såkaldte aktionsudgifter; påpeger, at Rådets vane med at nedskære disse budgetposter horisontalt med henblik på at reducere administrationsudgifterne uundgåeligt vil ende med at ændre hele rammen for de programmer, der er vedtaget under den fælles beslutningsprocedure, og risikerer at

påvirke hastigheden og kvaliteten af deres gennemførelse;

o
o o

33. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen, Rådet og Revisionsretten.

BILAG

Udviklingen i uindfriede forpligtelser siden 2003

